

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Albanensi Electo apostolicæ sedis Legato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

vastarat, deportans ibidem inventa pro libito violenter, & alterum feodum occupans minus iuste, licet dictus Episcopus de suis hominibus nunquam sibi debitam iustitiam denegasset. Propter quod & domum reedificari destructam cum ablato- rum restitutione ac feodum taliter occupa- rum sibi ab eodem restitui cum instantia postulabat. Sed ad hæc ex parte ipsius responsum fuit taliter ex adverso, quod non debebat super his coram ipsis iudicibus liti- gare, pro eo quod si quid in ipsis vel de ipsis feodis fecerat, prætextu castellanæ de Merevilla potuit fecisse licenter, & id tanto tempore obtinuerat quod non extra- bat memoria aliter esse factum. Proposuit insuper quod ipsam castellaniam de feodo regio possidebat, & tale jus erat castella- niæ ipsius quod si quis infra ejsdem metas homicidium perpetraret, Dominus Mere- villa in homicidam exercens publicam ul- tionem, non tantum bona ipsius capere, verum etiam suas potest possessiones posi- tas infra metas dictæ castellanæ diripere, sive in feodum sive modo alio illas a quo- cunque teneat homicida, & id sibi etiam licet illi facere vel inferre qui dicto Domi- no castri Merevilla debitam custodiam de- negaret. Propter quæ si domum vastave- rat memoratam, sibi vendicatis bonis, in homicidam, cuius erat ipsa, vindictam pu- blicam exequendo, & de feodo alio, pro eo quod ipsi debita dicti castri custodia negabatur, se posuit in saisinam, nullam ob hoc dicto Episcopo injuriam irrogabat, immo in his utebatur potius iure suo, præ- fertim cum in præsentia dicti Regis de feo- do ipso dicto Episcopo iustitiæ plenitudi- nem obtulerit se facturum, & ipsum Re- gem asseruerit inhibuisse sibi ratione domi- nij viva voce ne de præmissis feodo spe- ctante ad ipsum non nisi coram eo alicui responderet, exhibens litteras ejsdem Re- gis monitorias iudicibus memoratis ut præ- fato superfederent negotio, quia paratus erat eidem Episcopo super feodo iustitiam exhibere, sed causam ipsam ad eundem Regem remitterent audiendam. Sed ipsi iudices, non contestata lite, ipsius Came- rarij exceptiones hujusmodi minimè admit- tentes, terram suam sub interdicti senten- tia posuerunt. propter quod gravamen idem Camerarius verebatur ne adversus eum præsumerent graviora. Quocirca dis- cretioni vestræ per apostolica scripta man- damus quatinus si vobis constiterit cogni- tionem & decisionem ipsius negotij, non ad ecclesiasticum, sed ad secularem judi-

cem pertinere, ipsumque Camerarium pa- ratum fuisse hoc in delegatorum præsentia comprobare, vos interdicti sententiam prolatam ab eis in terram ipsius faciatis sublato appellationis obstaculo non serva- ri. Nullis litteris veritati & iustitiæ præju- dicantibus à sede apostolica impetratis. Quod si non omnes his exequendis potue- ritis interesse, duo vestrum ea &c. Datum Laterani xvi. Kal. Decembris, pontifica- tus nostri anno quartodecimo.

EPISCOPO ESCVLANO.

Sicut te accepimus referente, cum ve- nerabilis frater noster Episcopus Hof- tiensis olim per tuam transiens civitatem tibi dederit in mandatis ut Presbyteros, Diaconos, & Subdiaconos, quos ibidem invenit passim tabellionatus officium exer- centes, excommunicationis vinculo inno- dares & eos qui ab illis publica reciperent instrumenta, tu licet id feceris, ex manda- to tamen Episcopi dicti dissimulasti post- modum de Subdiaconis donec qualiter contra ipsos & alios in sacris ordinibus con- stitutos deberes procedere sedem duceres apostolicam consulendam. Quocirca frater- nitati tuæ per apostolica scripta man- damus quatinus Clericis in sacris ordini- bus constitutis tabellionatus officium per beneficiorum suorum subtractionem appel- latione postposita interdicas. Datum Late- rani vi. Kalend. Decembris, pontificatus nostri anno quartodecimo.

*ALBANENSI ELECTO
apostolicæ sedis Legato.*

Ad audientiam nostram te significan- te pervenit quod licet quamplures Ecclesiæ Lombardiæ certum numerum ha- beant præbendarum, illarum tamen Ca- nonici dictum numerum excedentes, pie- runque ad unam præbendam plures de suis eligunt consanguineis & amicis: qui cum sint juvenes & insufficientes ad obsequium earundem, & nolint vel forte non debeant ad superiores ordines promoveri, contingit ibidem propter eorum schismata ido- nearum personarum interesse defectum, & maxime sacerdotum. Quare in spiritualibus & temporalibus non modicum sustinent detrimentum. Vnde nobis humiliter supplicasti ut certo numero non obstante, dictas Ecclesias de personis idoneis, quæ velint & possint onus hujusmodi sustinere, tibi liceat ordinare. Quocirca discretioni tuæ per apostolica scripta mandamus qua- tinus si quos inveneris in ipsis idoneos ad

gradum sacerdotij assumendum, tu illos, ut se ad superiores ordines faciant promoveri, per subtractionem beneficiorum appellatione cessante compellas. Alioquin in præfatis Ecclesiis personas idoneas, per quas hujusmodi possint suppleri defectus, juxta quod videris expedire, appellatione postposita ordines, removendo prorsus ab illis eos qui ad unam eandemque præbendam contra statuta canonica insimul sunt assumpti, non obstante contradictione insufficientium vel eorum qui tales eligere vel assumere præsumpserunt. Datum Laterani 11. Non. Decembris, pontificatus nostri anno quartodecimo.

ILLVSTRI REGI
Francorum.

Sinceræ caritatis affectio quam erga personam tuam gerimus nos inducit ut quanto propensius regium zelamur honorem, tanto sollicitius tibi suadere curemus ne quid unquam per te vel tuos erga sanctam Ecclesiam Christi sponsam aut ipsius jura improvidè attentetur per quod ei valeat derogari; præsertim cum illius intuitu à quo ad ipsius defensionem Ecclesiæ gladium suscepisti, eandem tenearis potius defensare. Sanè ad nostram noveris audientiam referente venerabili fratre nostro Rothomagensi Archiepiscopo pervenisse quòd justitiarj tui per Normaniam constituti & quidam alij regis ditioni subjecti, postponentes penitus zelum Dei, præpediunt laicos ægritudine laborantes ne de terris suis vel hereditatibus aliquid in elemosynam alicui largiantur sive pro suarum animarum salute secundum ecclesiasticam sanctionem, vel condant testamentum exinde in ultima voluntate, imponentes illis post obitum crimen, sicut asserit, usurarum qui poenitentes judicio Ecclesiæ satisfactione præmissa, viam sunt universæ carnis ingressi, ut prætexto criminis usurarum decedentium bona fisco regio in detrimentum juris ecclesiastici applicentur. Quia igitur te non decet hujusmodi sustinere, cum hoc vergat in derogationem ecclesiasticæ libertatis, serenitatem regiam rogamus & monemus quatinus executores præfatos taliter ab hujusmodi temeritate tradita tibi potestate compescas quòd moderamine regio hæc detestanda extorsio extirpetur, & præter æternam gloriam, quam ex hoc promereberis in futuro, gratiam tibi Dominus auceat in præsentia. Datum Laterani 11. Non. Decembris, pontificatus nostri anno quartodecimo.

Super hoc scriptum est dilectis filiis Abbati sancti Victoris, W. Archidiacono, & Cancellario Parisiensi ut dictum Regem ad hoc efficaciter monerent & prudenter inducant.

ABBATI ET CONVENTUI
sancti Germani de Pratis Parisiensi.

Cum olim ex parte vestra nobis fuisset querimonia præsentata quod nobilis mulier H. de Nongento & filij ejus ac quidam alij Sueffionensis diocesis homines monasterij vestri sua potentia deprimentes carceri manciparent, & eis imponentes exactiones indebitas, prata, vineas, & alias possessiones vestras invaderent violenter, venerabili fratri nostro Episcopo & dilectis filiis Decano sancti Frambaldi & magistro I. Canonico Silvanectensi nostris dedimus litteris in mandatis ut præfata nobilem & alios monitione præmissa per censuram ecclesiasticam appellatione remota compellerent ab hujusmodi præsumptione desistere &, ut tenebantur, restituere occupata. Cum igitur iidem prædictam nobilem legitime citavissent, & ipsa per magistrum H. procuratorem suum ipsorum se conspectui præsentasset, super diversis capitalis & querelis quæ in eorundem judicium sententia continentur expressè hinc inde propositis lis exitit contestata, & legitimis induciis assignatis, testes quos pars utraque prduxit iidem iudices receperunt. Quorum depositionibus postmodum de consensu partium publicatis, & competentibus terminis disputatione pluries habita super eis, tandem partibus injunxerunt ut suas redigerent allegationes in scriptis, & eas sibi termino quem eis assignaverant præsentarent. Verùm procurator nobilis antedictæ statuto termino comparuit coram eis, & temporis præscriptionem allegans, ad probandum eandem inducias postulavit. Iudices verò, quia jam erant depositiones testium publicatæ, interloquendo dixerunt quòd super hoc testes non erant aliqui admittendi, sed si haberet aliqua instrumenta, illa exhibere curaret. At procurator prædictus ab interlocutoria ipsa vocem ad nos appellationis emittens, appellationi suæ certum terminum assignavit. Verùm quia in nostris litteris remotus erat appellationis objectus, dicti iudices, habito super hoc juris peritorum consilio, appellationem ipsam frivolam reputantes, & ad proferendam sententiam certum terminum præfigentes, præfata nobilem peremptoriè citaverunt, in quo vobis comparentibus, ipsa

*Epist. 112.
Constitutio
quorundam sen-
tentiarum lata pro
cia.*

*Epist. 111.
De libertate
sententiæ in fa-
vorem Eccle-
siarum.
Fidei scripta epist.
110. & 111.
lib. 11. epist. 76*